

Udskriftsdato: 15. december 2025

VEJ nr 9246 af 20/05/2009 (Historisk)

Vejledning om anerkendelse af udenlandske vielser

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: Justitsmin.,
Familiestyrelsen, j.nr. 2008-8010-00010

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 9244 af 27/05/2010

Vejledning om anerkendelse af udenlandske vielser

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Generelt om anerkendelse af udenlandske vielser
 - 2.1. Dokumenter og oplysninger
 - 2.2. Betingelser
3. Betingelserne for at anerkende en udenlandsk vielse
 - 3.1. Vielsesbemyndigelse
 - 3.2. Formkrav
 - 3.3. Vielsen må ikke stride mod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public)
 - 3.3.1. Begge parter skal have været til stede ved vielsen
 - 3.3.2. Begge parter skal være fyldt 15 år på vielsestidspunktet
 - 3.3.3. Tvangsægteskaber
 - 3.4. Vielsen er gyldig i det land, hvor den blev foretaget
4. Situationer hvor dokumentation for en udenlandsk vielse ikke kræves fremlagt
 - 4.1. Parten er flygtning eller asylansøger
 - 4.2. Umuligt eller byrdefuldt for parten at fremskaffe dokumentationen
5. Forelæggelse for Familiestyrelsen
6. Registreret partnerskab og ægteskab mellem to personer af samme køn

1. Indledning

Mange ægtepar, der er blevet gift i udlandet, har behov for, at deres vielse anerkendes i Danmark.

Denne vejledning beskriver, hvornår en udenlandsk vielse anerkendes i Danmark. Vejledningen henvender sig til både borgere og de mange myndigheder, der kan komme i den situation, at de skal tage stilling til anerkendelse af en udenlandsk vielse. Der er knyttet et bilag til vejledningen.

Dansk ret indeholder ikke lovregler om anerkendelse af udenlandske vielser. Vejledningen beskriver derfor den praksis, som domstolene og administrative myndigheder følger ved anerkendelse af udenlandske vielser. Vielser foretaget i de andre nordiske lande anerkendes dog uden yderligere undersøgelser (se bilaget).

Vejledningen beskriver først den praktiske fremgangsmåde ved anerkendelse af udenlandske vielser. Langt de fleste spørgsmål om anerkendelse af udenlandske vielser kan løses ved hjælp af den beskrivelse, der findes i pkt. 2.

Dernæst beskrives nogle særlige situationer, hvor der kan være anledning til ikke at anerkende en udenlandsk vielse. Dette gennemgås nærmere i pkt. 3.

I tilknytning til disse to punkter beskrives nogle yderligere elementer af behandlingen af sager om anerkendelse af udenlandske vielser. Det drejer sig om situationer, hvor en myndighed ikke bør kræve udenlandske dokumenter fremlagt samt situationer, hvor en udenlandsk vielse kan eller bør forelægges for Familiestyrelsen (se pkt. 4-5).

Endvidere indeholder hjemmesiden www.familiestyrelsen.dk en række oplysninger, der kan være nyttige ved anerkendelsen af en udenlandsk vielse. Hjemmesiden indeholder bl.a. oplysninger om vielsesreglerne i en række lande.

Endelig er der knyttet et bilag til vejledningen. Dette bilag indeholder bemærkninger til enkelte punkter i vejledningen.

Anerkendelse af registreret partnerskab eller ægteskab mellem to personer af samme køn, der er indgået i udlandet, er beskrevet i pkt. 6.

2. Generelt om anerkendelse af udenlandske vielser

Et ægteskab har stor juridisk betydning for ægtefællerne. Ægteskabet har bl.a. betydning for ægtefællernes formueforhold, arveret, forsørgelsespligt over for hinanden, faderskab til og forældremyndighed over fælles børn.

Anerkendelse af en udenlandsk vielse betyder, at parterne anses som ægtefæller efter dansk ret. Dette betyder bl.a., at et ægtepar, der er blevet gift i udlandet, har de samme rettigheder og pligter i Danmark som et ægtepar, der er blevet gift i Danmark.

På grund af den juridiske betydning et ægteskab har for ægtefællerne, bør det være undtagelsen, at en udenlandsk vielse ikke anerkendes i Danmark. Efter den praksis, som domstolene og administrative myndigheder følger, er det da også udgangspunktet, at en udenlandsk vielse anerkendes i Danmark. En myndighed, der behandler en sag, hvor der skal lægges vægt på en udenlandsk vielse, bør dog altid sikre sig, at vielsen anerkendes i Danmark.

I det følgende beskrives, hvordan danske myndigheder efter Familiestyrelsens opfattelse bør behandle sager om anerkendelse af udenlandske vielser:

2.1. Dokumenter og oplysninger

En myndighed, der skal tage stilling til anerkendelse af en udenlandsk vielse, skal efter Familiestyrelsens opfattelse sikre sig, at den er i besiddelse af de nødvendige dokumenter og oplysninger. Familiestyrelsen anbefaler, at parterne udfylder skemaet "Oplysninger om udenlandsk vielse". Skemaet findes på www.familiestyrelsen.dk/7/vielse/1. Parterne skal besvare alle punkter i skemaet.

Derudover bør myndigheden være i besiddelse af følgende dokumentation og oplysninger:

- Det originale vielsesdokument. En udskrift eller kopi af vielsesdokumentet, der er bekræftet af den myndighed, der har udstedt det originale dokument, kan dog anvendes i stedet.
- Vielsesdokumentets ægthed skal være bekræftet gennem legalisering eller apostillepåtegning. Dette gælder dog ikke dokumenter fra en lang række lande. Se beskrivelsen af legalisering og apostillepåtegning i "Vejledning om dokumentation for ægtheden af familieretlige dokumenter fra udlandet", der findes på www.familiestyrelsen.dk.
- Dokumentation for at vielsen er registreret eller lignende, hvis vielsen efter loven i det land, hvor vielsen blev foretaget, kun er gyldig, når vielsen er registreret eller lignende (se pkt. 3.2.).
- Oversættelse af dokumenterne. Dokumentation behøver dog ikke at være oversat, hvis det er muligt at behandle sagen på betryggende vis uden oversættelse, f.eks. fordi myndighedens medarbejdere behersker det udenlandske sprog.

Efter Familiestyrelsens opfattelse kan en dansk myndighed i visse situationer ikke kræve udenlandske dokumenter fremlagt. Dette er beskrevet i pkt. 4.

2.2. Betingelser

Når de dokumenter m.v., der er nævnt i pkt. 2.1., er til stede, skal myndigheden sikre sig, at den udenlandske vielse opfylder betingelserne for anerkendelse i Danmark. I praksis anerkendes en udenlandsk vielse, når følgende betingelser er opfyldt:

- Vielsen er foretaget af en myndighed eller person, der i det land, hvor vielsen blev foretaget, var bemyndiget til at foretage vielsen.
- Vielsen opfylder de formkrav, der stilles i det land, hvor vielsen blev foretaget.

- Vielsen strider ikke mod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public). I praksis betyder dette, at især følgende to betingelser skal være opfyldt: Begge parter skal have været til stede ved vielsen, og begge parter skal have været fyldt 15 år på vielsestidspunktet.
- Vielsen må ikke være ugyldig i det land, hvor den blev foretaget.

Hvis ovennævnte betingelser ikke er opfyldt, anerkendes vielsen ikke, heller ikke selvom begge parter erklærer, at de er gift med hinanden.

Det er ikke en betingelse for at anerkende en udenlandsk vielse, at vielsen opfyldte de lovgivningsmæssige krav for en dansk vielse.

Anerkendelse af en udenlandsk vielse kan afhænge af kendskab til vielsesreglerne m.v. i det land, hvor vielsen blev foretaget. På www.familiestyrelsen.dk offentliggør Familiestyrelsen de oplysninger om vielser i andre lande, som styrelsen har kendskab til. Stillingtagen til anerkendelse af en udenlandsk vielse forudsætter derfor efter styrelsens opfattelse, at den pågældende myndighed undersøger, om hjemmesiden indeholder relevante oplysninger om vielser i det land, hvor vielsen blev foretaget, medmindre myndigheden på anden måde har kendskab til vielsesreglerne i det pågældende land.

- Indeholder hjemmesiden ikke oplysninger om vielser i det land, hvor vielsen blev foretaget, og har myndigheden ikke kendskab hertil, bør sagen forelægges for Familiestyrelsen.
- Stemmer oplysningerne på hjemmesiden ikke med de dokumenter og oplysninger om vielsen, som myndigheden er i besiddelse af, bør sagen forelægges for Familiestyrelsen.

Styrelsen kan hjælpe med at fremskaffe oplysninger fra andre lande. Dette er beskrevet i pkt. 5.

Er en vielse foretaget på Færøerne eller i Grønland, er der i relation til denne vejledning tale om en dansk vielse. Tilsvarende er der tale om en dansk vielse, når vielsen er foretaget på en dansk ambassade i udlandet, jf. ægteskabslovens § 22, stk. 2. Der opstår derfor ikke spørgsmål om anerkendelse af sådanne vielser.

Er vielsen foretaget i udlandet af en dansk folkekirkepræst, skal det undersøges, om præsten var bemyndiget til dette af kirkeministeren, jf. ægteskabslovens § 22, stk. 1. Oplysninger herom fås hos Kirkeministeriet.

3. Betingelserne for at anerkende en udenlandsk vielse

Dette afsnit indeholder en nærmere beskrivelse af betingelserne for at anerkende en udenlandsk vielse. Beskrivelsen indeholder eksempler på de typiske situationer, hvor der kan være grundlag for ikke at anerkende en udenlandsk vielse.

3.1. Vielsesbemyndigelse

For at blive anerkendt i Danmark skal en udenlandsk vielse være foretaget af en myndighed eller person, der var bemyndiget til at foretage vielsen i det land, hvor vielsen blev foretaget.

Hvis der er tvivl om, hvorvidt den person eller myndighed, der foretog vielsen, havde bemyndigelse til at foretage vielsen, skal dette undersøges. Når vielsesdokumentet er legaliseret eller forsynet med apostillepåtegning, er der dog normalt ikke grund til at betvivle vielsesbemyndigelsen.

I nogle lande er en vielse kun gyldig, hvis vielsen er foretaget af en offentlig myndighed. Dette indebærer bl.a., at en vielse, der alene er foretaget af en kirkelig myndighed i et sådant land, ikke er gyldig. En sådan vielse anerkendes derfor ikke i Danmark.

I praksis opstår der især problemer i relation til vielsesbemyndigelse ved vielser, der er foretaget af:

- kirkelige myndigheder

- myndigheder, der hører til et andet land end det land, hvor vielsen blev foretaget, f.eks. en vielse der er foretaget på en ambassade
- personer, der ikke har et klart tilhørsforhold til en myndighed.

En vielse, der er foretaget på en udenlandsk ambassade i Danmark, er ugyldig efter dansk ret. Dette gælder dog ikke vielser, der er foretaget på Norges eller Sveriges ambassade i Danmark (se bilaget).

3.2. Formkrav

Hvis en vielse ikke opfylder formkravene til vielser i det land, hvor den blev foretaget, og dette efter loven i det pågældende land betyder, at vielsen er ugyldig, anerkendes vielsen ikke i Danmark.

I nogle lande er det et krav, at en vielse skal registreres hos en offentlig myndighed, før vielsen er gyldig. Vielsen anerkendes i sådanne situationer kun i Danmark, når den er blevet registreret i overensstemmelse med reglerne i det land, hvor vielsen blev foretaget.

3.3. Vielsen må ikke stride mod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public)

Udenlandske afgørelser anerkendes ikke i Danmark, hvis de strider mod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public). Dette er tilfældet, hvis afgørelsen er uforenelig med de fundamentale principper, som det danske retssamfund bygger på, og det derfor er udelukket at anerkende afgørelsen i Danmark. Dette gælder også ved anerkendelse af udenlandske vielser.

I Danmark opstår spørgsmål om ikke at anerkende en udenlandsk vielse, fordi den strider mod grundlæggende danske retsprincipper, især i relation til vielser, hvor en part eller begge parter ikke var fyldt 15 år på vielsestidspunktet, og vielser, hvor en part eller begge parter ikke var til stede ved vielsen.

3.3.1. Begge parter skal have været til stede ved vielsen

Efter ægteskabslovens § 20, stk. 2, og § 21, stk. 1, er en dansk vielse kun gyldig, når begge parter samtidig er fysisk til stede ved vielsen. Denne betingelse skal også være opfyldt for at anerkende en udenlandsk vielse. Sager, hvor sådanne spørgsmål opstår, bør forelægges for Familiestyrelsen, jf. pkt. 5.

I nogle lande kan man blive gift, selvom en af parterne eller begge parter ikke fysisk er til stede ved vielsen. Dette forudsætter normalt, at den fraværende part er repræsenteret af en stedfortræder eller fuldmægtig, som på partens vegne giver samtykke til vielsen. En sådan vielse kaldes en stedfortrædervielse.

Stedfortrædervielser anses generelt som stridende mod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public), og de anerkendes derfor ikke i Danmark. Dette krav om, at parterne skal være samtidigt til stede betyder endvidere, at et ægteskab, der er indgået over telefonen eller via andre kommunikationsmidler, ikke anerkendes i Danmark.

3.3.2. Begge parter skal være fyldt 15 år på vielsestidspunktet

Efter dansk ret kan man som udgangspunkt kun indgå ægteskab, hvis man er fyldt 18 år. Der er dog mulighed for at give dispensation til at indgå ægteskab, selvom en part ikke er fyldt 18 år. Der meddeles ikke dispensation til en part, der ikke er fyldt 15 år. Se ”Vejledning om vielse nr. 3 – Aldersdispensation” på www.familiestyrelsen.dk. Er der tale om en udenlandsk vielse, hvor den ene part var under 18 år, bør sagen forelægges for Familiestyrelsen, jf. pkt. 5.

I nogle lande er ægteskabsalderen lavere end ægteskabsalderen i Danmark. Var parterne under 15 år ved vielsen, anerkendes vielsen ikke i Danmark, fordi vielsen strider mod grundlæggende danske retsprincipper (ordre public). Se bilaget.

3.3.3. Tvangsægteskaber

Hvis en myndighed har mistanke om, at en part gennem tvang er blevet tvunget til at indgå ægteskabet, bør sagen forelægges for Familiestyrelsen, jf. pkt. 5.

3.4. Vielsen er ugyldig i det land, hvor den blev foretaget

Hvis en vielse er ugyldig i det land, hvor den blev foretaget, fordi ægteskabsbetingelserne i dette land ikke var opfyldt, anerkendes vielsen som udgangspunkt heller ikke i Danmark. En udenlandsk vielse anerkendes f.eks. ikke i Danmark i følgende situationer:

- Ved vielsen var en af parterne allerede gift med en anden, og i det pågældende land er bigamiske ægteskaber ugyldige.
- Ved vielsen opfyldte en af parterne ikke kravet til vielsesalder, og i det pågældende land er vielsen derfor ikke gyldig.

Dette er nærmere beskrevet i bilaget.

Sager, hvor der opstår spørgsmål om vielsens gyldighed i det land, hvor den blev indgået, bør forelægges for Familiestyrelsen, jf. pkt. 5.

4. Situationer hvor dokumentation for en udenlandsk vielse ikke kræves fremlagt

Det er Familiestyrelsens opfattelse, at en dansk myndighed ikke kan kræve udenlandske dokumenter fremlagt, hvis:

- Parten er flygtning eller asylansøger
- Det er umuligt eller meget vanskeligt eller byrdefuldt for parten at fremskaffe dokumentationen.

4.1. Parten er flygtning eller asylansøger

Hvis en flygtning eller asylansøger ikke er i besiddelse af de nødvendige vielsespapirer, kan danske myndigheder efter Familiestyrelsens opfattelse ikke kræve, at den pågældende kontakter myndighederne i det land, som den pågældende er flygtet fra. Dette skyldes risikoen for, at udlændingen udsættes for (yderligere) forfølgelse ved henvendelsen. Af samme grund må danske myndigheder heller ikke kontakte de pågældende myndigheder for at få oplysninger om parten. Det gælder også, selvom parten efterfølgende er blevet dansk statsborger. Danske myndigheder bør derfor ikke kræve, at en flygtning eller asylansøger fremlægger dokumentation for en udenlandsk vielse.

Hvis parten har rejst til det land, hvorfra parten er flygtet, efter parten har opnået flygtningestatus i Danmark, vil der dog normalt ikke være noget til hinder for at indhente oplysninger om parten fra det pågældende land. Parten bør orienteres herom, inden en myndighed indhenter oplysninger om parten fra det pågældende land.

Der er ikke noget til hinder for at kræve dokumentation fra lande, som en flygtning eller asylansøger har boet i, men som den pågældende ikke er flygtet fra.

Når en myndighed ikke kan kræve, at en flygtning eller asylansøger fremlægger dokumentation for en udenlandsk vielse, bør myndigheden forelægge sagen for Familiestyrelsen, jf. pkt. 5.

4.2. Umuligt eller byrdefuldt for parten at fremskaffe dokumentationen

I nogle situationer er det umuligt eller byrdefuldt for parten at fremskaffe dokumentation for en udenlandsk vielse. Det er parten, der skal dokumentere dette. Efter Familiestyrelsens opfattelse bør myndighe-

den i så fald efter et konkret skøn undlade at kræve dokumentationen fremlagt. Som eksempel på dette kan nævnes, at den udenlandske myndighed ikke reagerer på gentagne henvendelser om dokumentationen.

Det er efter Familiestyrelsens opfattelse ikke til hinder for at kræve dokumentationen fremlagt, at det tager lang tid at fremskaffe dokumentationen, eller at parten skal betale et gebyr for dokumentationen.

Familiestyrelsen offentliggør på www.familiestyrelsen.dk oplysninger om, fra hvilke lande det ikke er muligt at fremskaffe dokumentation for en vielse.

Hvis en myndighed er i tvivl om, hvorvidt det er umuligt eller byrdefuldt for parten at fremskaffe dokumentationen, kan myndigheden forelægge sagen for Familiestyrelsen, jf. pkt. 5.

5. Forelæggelse for Familiestyrelsen

Som det fremgår af ovenstående, er der situationer, hvor en myndighed efter Familiestyrelsens opfattelse bør forelægge spørgsmål om anerkendelse af en udenlandsk vielse for styrelsen.

Familiestyrelsen har ikke kompetence til at godkende udenlandske vielser eller til at bestemme, at en udenlandsk vielse skal anerkendes eller ikke anerkendes i Danmark. Styrelsen kan alene bistå andre myndigheder med at hjælpe med at afklare, om en udenlandsk vielse opfylder betingelserne for anerkendelse i Danmark. Styrelsen kan afgive en udtalelse om dette.

En forelæggelse skal indeholde følgende dokumenter m.v.:

- a) Myndigheden skal angive grunden til, at sagen forelægges, herunder hvilke spørgsmål myndigheden ønsker afklarede.
- b) Skemaet ”Oplysninger om udenlandsk vielse”, jf. pkt. 2. Parterne skal have besvaret alle punkter i skemaet.
- c) De originale dokumenter, der fremgår af pkt. 2. Dokumenterne skal være oversat til dansk eller engelsk af en autoriseret translator; se dog pkt. d).
- d) Hvis sagen forelægges, fordi parten er flygtning eller asylansøger, og der derfor ikke kan indhentes oplysninger fra det land, som parten er flygtet fra, skal der vedlægges kopi af partens sag hos udlændingemyndighederne (se pkt. 4.1.).
- e) Hvis sagen forelægges, fordi en part gør gældende, at det er umuligt eller byrdefuldt at fremskaffe dokumentation fra udlandet, skal der fremlægges dokumentation for dette eller nærmere oplysninger herom (se pkt. 4.2.)
- f) Forelægger en statsforvaltning et spørgsmål om anerkendelse af en udenlandsk vielse til brug for behandlingen af en sag om separation eller skilsmisse, skal der fremlægges dokumentation for, at betingelserne for at meddele separation eller skilsmisse er opfyldt, enten i form af protokoludskrift eller korrekt udfyldt ansøgningsskema fra begge parter.

Hvis ikke ovenstående dokumentation m.v. fremlægges, vil styrelsen afvise at afgive en udtalelse om anerkendelse af vielsen i Danmark.

Afklaring af de spørgsmål, som myndigheden har forelagt, kræver ofte, at styrelsen indhenter oplysninger fra andre lande. Dette kan være forbundet med omkostninger. Den myndighed, der forelægger sagen, skal refundere de udgifter, som Familiestyrelsen må afholde til sådanne undersøgelser af sagen.

Det skal fremgå af forelæggelsen, at den forelæggende myndighed har gjort de personer, om hvem der indsendes personoplysninger, bekendt med deres rettigheder efter persondataloven og med, at sagen forelægges for Familiestyrelsen.

6. Registreret partnerskab og ægteskab mellem to personer af samme køn

Anerkendelse af registreret partnerskab eller ægteskab mellem to personer af samme køn indgået i andre lande forudsætter, at retsvirkningerne af det udenlandske partnerskab/ægteskab svarer til retsvirkningerne af et registreret partnerskab, der er indgået i Danmark.

Danmark har i dag kun anerkendt registreret partnerskab indgået i Island, Finland, Norge og Sverige (§ 2 i lov om registreret partnerskab) samt Holland (§ 25 i bekendtgørelse nr. 1285 af 8. december 2006 om indgåelse af ægteskab). For tiden anerkendes registreret partnerskab fra andre lande ikke i Danmark.

Der er kun taget stilling til anerkendelse af ægteskab mellem to personer af samme køn fra Norge og Sverige. Et sådant ægteskab tillægges alene retsvirkninger som et registreret partnerskab i Danmark.

Når det drejer sig om anerkendelse af et registreret partnerskab eller et ægteskab mellem to personer af samme køn, der er indgået i et af ovennævnte fem lande, finder retningslinjerne i denne vejledning tilsvarende anvendelse.

Familiestyrelsen, den 20. maj 2009

LARS THØGERSEN

Bemærkninger til vejledningen

Konventioner om vielse

Danmark har tiltrådt Den Nordiske Ægteskabskonvention. Denne konvention handler ikke direkte om anerkendelse af vielser fra de andre nordiske lande (Finland, Island, Norge og Sverige), men den forudsætter, at Danmark anerkender vielser fra de andre nordiske lande. Konventionen findes i bekendtgørelse nr. 121 af 10. april 1954; den er senere ændret flere gange.

Danmark har endvidere tiltrådt De Forenede Nationers konvention af 7. november 1962 om samtykke til ægteskab, mindstealder for ægteskab og registrering af ægteskaber. Denne konvention har ikke betydning for spørgsmål om anerkendelse af udenlandske vielser. Konventionen findes i bekendtgørelse nr. 50 af 7. maj 1965, Lovtidende C.

Danmark har ikke tiltrådt Haagerkonventionerne af 1902 eller 1978 om vielser.

Anerkendelse af en vielse, der er ugyldig i det land, hvor den blev foretaget (vejledningens pkt. 3.4.)

Hidtil har det i dansk ret været fast antaget, at med forbehold for ordre public (se pkt. 3.3.) anerkendes en udenlandsk vielse i Danmark, når de formelle vielsesbetingelser (vielsesbemyndigelse og formkrav, jf. pkt. 3.1. og 3.2.) i det land, hvor vielsen blev foretaget, var opfyldt. Dette kunne indebære, at en udenlandsk vielse blev anerkendt i Danmark, selvom den var ugyldig i det land, hvor den var foretaget. Denne situation kunne opstå ved vielser fra lande, hvor en vielse ikke er gyldig, hvis ægteskabsbetingelserne – f.eks. forbud mod bigami – ikke var opfyldt på vielsestidspunktet.

Til sammenligning bliver en vielse efter dansk ret ikke ugyldig, selvom ægteskabsbetingelserne i ægteskabslovens kapitel 1 ikke var opfyldt ved vielsen. Dette følger af ægteskabslovens § 21, stk. 1. Dette medfører, at et bigamisk ægteskab, der er indgået i Danmark, er gyldigt efter dansk ret, også selvom vielsen er indgået i strid med forbuddet mod bigamiske ægteskaber i ægteskabslovens § 9. Sådanne vielser kan dog omstødes efter ægteskabslovens § 23.

I dommen T:FA 1999.105 statuerede retten, at et bigamisk ægteskab, der var indgået i Philippinerne, ikke skulle anerkendes i Danmark. Dette skyldtes, at efter de oplysninger om philippinsk ret, der var fremlagt i sagen, var et bigamisk ægteskab efter philippinsk ret ugyldigt.

På baggrund af denne dom besluttede Familiestyrelsen at ændre den praksis, der er beskrevet ovenfor. Styrelsen anerkender derfor i dag - i overensstemmelse med dommen - ikke et ægteskab, der er ugyldigt efter loven i det land, hvor vielsen blev foretaget. I praksis opstår problemstillingen især ved bigamiske ægteskaber, der er ugyldige i det land, hvor vielsen blev foretaget.

Vielser på udenlandske ambassader i Danmark (vejledningens pkt. 3.1.)

Efter ægteskabslovens § 22, stk. 4, kan det ved overenskomst med fremmed stat bestemmes, at ægteskaber, der indgås for vedkommende lands præster eller diplomatiske eller konsulære tjenestemænd her i landet, er gyldige i Danmark. Dette indebærer, at sådanne vielser er ugyldige, hvis der ikke er indgået en overenskomst om vielse mellem Danmark og det pågældende land:

Danmark har indgået overenskomst om vielse med Sverige, jf. bekendtgørelse nr. 252 af 4. december 1909, Lovtidende C.

Danmark har også indgået overenskomst om vielse og indgåelse af registreret partnerskab med Norge, jf. bekendtgørelse nr. 34 af 12. november 1998, Lovtidende C og bekendtgørelse nr. 27 af 29. september 2006, Lovtidende C.

Efter ægteskabslovens § 21, stk. 2, kan justitsministeren (Familiestyrelsen) godkende en ugyldig vielse som gyldig. Dette omfatter også vielser foretaget på andre landes ambassader i Danmark.